

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД XV.

СУБОТА 8. НОВЕМБРА 1897.

БРОЈ 38

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕНА УРЕДНИКА

ЦЕНА:

За Србију на годину — 6 динара
на пола године — 3 „
За стране земље на годину — 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

О Г Л А С

Самостална монополска управа актом својим од 24 о м. МБр. 39278 саопштила је овој управи следеће:

„На основу постојећег решења г. Министра Финансија, управа држаних монопола овими звањима начелство и управу Београда, да ће од 1 Новембра ове године пустити у саобраћај таксене менице без жига касе српске ренте од по два динара комад усјед чега начелство ће — управа — поступити у свему онако како је наређено расписом од 1 и 18 Септембра т г. ПБр 32550 и 34186 за таксене марке односно замене.”

Саопштавајући предње суду препоручује му се да и по овоме поступи онако исто као и по акту ове управе од 4 Септембра т г. КБр. 4770 и 13. т м КБр. 5456

КБр 5648. Из управе вароши Београда 28 Октобра 1897 године.

О Б Ј А В А

Истеговрока службовања г. Борђу Ж. Нешићу, главном благајнику, упражњено је

место главног благајника у Суду општине вароши Београда од 1. Децембра ове год.

Лица, која желе компетовати на ово звање, имају се писменим молбама са доказима о својој способности обратити Председнишву најдаље до 15 Новембра тек. год.

По буџету је плата благајнику 4000 динара годишње у сребру.

Изабрали благајник биће дужан положити Суду кауцију од 20.000 динара у готовом новцу, или у државним аргијама од вредности или у непокретном имању.

Од стране Суда општине београдске 21. Октобра 1897. год АБр 5852

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

23. Окт. 1897.

Председаво заступник председника члан суда г. Бран. Ј. Рајић, присуствовао члан суда г. Ђ. Карајановић од одборника били: г.г. М. Капетановић, Коста М. Ђурић, Ђ. Дмитријевић, Мар. Петронијевић, Милутин Ј. Марковић, Мијаило Ђ. Илић, Стеван Максимовић, Влад. Чортановић, Др. Леко, Коста П. Михајловић, Стеван Миљковић, Евг. М. Чоловић, Милан Арсенијевић, Милован Миленковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. октобра 1897. год. и у одлуци КБр. 486 учињена је измена.

Данило, нагнало властелу да са тугом на срцу и сузама у очима изађе пред свога љубљенога краља и изјави му да он није више за владоаца, износећи му и све рђаве последице ако и даље остане на престоу Краљ Драгутин наставља АЕ. Данило, размисливши и сам о томе и увидевши да га је Бог тиме казнио, што је отео престо од свога оца, почне се за то свје недело љуто кајати, и одлучи да преда престо своје млађем брату Милутину. Тога ради поручи Милутину да му што пре дође, нагласивши да „велики таини вѣштание“ има с њим. На ту поруку Милутин је одмах похитао брату у Дежево. Резултат наглашених договора био је тај што краљ Драгутин „дарова њему — Милутину — краљевство въ Расѣ въ мѣстѣ рекомѣмъ Дѣжевѣ“ а „самъ же съ благочѣстивии и христіолюбивии краљъ Стеванъ . . . славоу земљнааго царствія и прѣстольъ свои оставивъ“, са својом супругом и неким делом властеле оде у Мачву „јуже даль њему бѣ тѣсть њего краљъ оугрѣскии“.

Толико АЕ. Данило на овоме месту о узроку са кога је, начину како је и месту где је краљ Драгутин уступио престо краљу Милутину, а годину кад се је тај значајан догађај десио, није забележио. Забелешке доцнијих домаћих летопи-

да се питања ова одложе до краја ове године

II

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 2989, 2992, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Дру Мих Величковићу и Павлу Стевановићу пензионеру може дати тражено уверење о њиховим породичним односима.

III

Пошто се на неколико позива није никако састала комисија одборска за класификацију улица, то је одбор одлучио,

да се у првој седници за овом изабере друга комисија да изврши овај посао.

IV

Заступник председника извештава одбор, да је Управа вар. Београда решењем својим од 21. окт. 1897. год. АБр. 5866 обуставила од извршења решење суда општинског од 15. окт. 1897. АБр. 5733 односно цене лебу и наредила је да до првог новембра буде цена лебу 32 паре по килограму, а првог новембра да суд општински одреди правилнију основу за одређивање цене лебу.

Одбор је примио к знању ово саопштење са препоруком, да суд општински прикупи нужне податке како

саца у томе се као и у другим питањима не слажу међу собом; а има их, који и не знају за овај догађај нити за владу краља Драгутина¹, већ тврде да је краља Уроша I. наследио непосредно краљ Урош II. Милутин².

Савремени путник Буркард, с којим ћемо се у овој расправи још неколико пута срести прича да је краљ Урош II Милутин, после смрти свога оца, устао на свога брата Стевана Драгутина „који већ краљеваше у Русији, али се догоди да на бојном пољу Урош буде побеђен а по том Стеван смиловавши се на крв свога брата, опрости му, и по својој драгој вољи подели краљевину са својим братом Урошем“³ — Као што се види, ово је причање не само различито него и у многостручно противно Даниловом причању.

Орбини је направио приличну збрку са синовима краља Уроша I. али по њему Драгутин је дошао насилним путем на престо свога оца, кога се после кратког времена одрекао у корист млађег брата Милутина⁴. Дифрен је доцније овоме додао још и то, да је краљ Драгутин уступио престо под погодбом да га Милутин остави у наслеђе не своје него Драгу-

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО

II

ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оставке краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

историска расправа

Мого: Знати много о једној ствари, а по мало од свију; знати добро оно, што се тиче српске народности, српства и словенства, а по мало заједничку науку; то ја желим будућим српским трудбеницима на просветном пољу, а и да им се број умножи!

I. Бошковић.

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ова је расправа награђена првом видованском наградом Општине Београдске у год. 1896.)

I

По доласку на престо краљ Стеван Драгутин „въ скорѣ мако малоу времени миновъшоу, . . . издештоу њѣкторою работою съ властели своими, подѣ градомъ њелечемъ падѣ оубо съ коня и съкроуши ногоу свою.“ То је, вели архиепископ

1. Данило Архиеп. Животи краљева и архиепископа срп. стр 23—24.

На истом месту стр. 25.

1. Дан. Жив. краљ. стр. 25—28. — 2. Starine VI. стр. 20; XIII стр. 163, 177, 183, 192; Споменик III. стр. 95, 154, и др. — 3. Годишница XIV. стр. 24; — 4. Orbini M. Il Regno de gli Slavi, p. 252. —

би се првог новембра могла правилније одредити цена лебу

V

Председавајући извештава одбор, да г. Мин. финансија претписом својим АБр. 7557 тражи да одбор општински допуни своје решење од 11. окт. 1897. ББр. 5020 односно кредита за издржавање чистичара.

По прочитању тога претписа АБр. 5944 одбор је решио,

накнадно решењу одборском од 11. окт. 1897. ББр. 5020 одобрава се, да се за плату четрдесет и једног чистичара од 1. септембра 1897. до краја исте год. може на терет главнице општинске утрошити десет илјада и осамдесет динара.

VI

Заступник председника износи одбору молбу певачког друштва Станковић, да се убащини на земљиште уступљено му законодавним решењем од 2. децембра 1895. год.

По прочитању те молбе одбор је одлучио, да се овај предмет одложи, а да међутим суд општински целу ову ствар представи надзорној власти и г. Министру унутрашњих дела.

VII

По прочитању акта г. Мин. грађевина ГБр. 2137, којим је задржато од извршења решење одборско од 21. и 28. августа 1897. АБр. 3850 односно експропријације имања пок. Н. Стајевића и наређено, да се цело то имање експроприше по процени од 30. јула 1897. године, — одбор је решио,

да суд општински по овоме решењу г. Министра грађевина поступи и изврши експропријацију имања пок. Н. Стајевића с тим, да се дуг Управи фондова пренесе на регулациони фонд

VIII

По прочитању молбе задруге железничког особља, којом моли, да се набављена дрва за чланове задругине ослободе општинске трошаринске таксе, одбор је решио,

да се задруга одбије од овог тражења.

IX

По прочитању молбе Вељка Бошковића закупца општинске баште до Дунава АБр. 2723 и извештаја економног одељења, одбор је решио, да се закупца Вељко Бошковић осло-

тиновом сину. Ово своје тврђење Дифрен оснива на причању грчког савременног историка Пахимера.¹

Од доцнијих историка који су се доносили овога питања, готово сви усвајају ово, што смо рекли да тврде Орбини и Дифрен. Колико нам је познато само Фарлати у томе чини изузетак. Он је на једном месту сасвим узгредно избацио ово: duo fratres Stefanus cui Dragutino, et Uroscius cui Milutino cognomen fuit provinciis inter se divisit, regnabant in Serbia.²

Што се године овога догађаја тиче, и међу историчима владала је раније несугласица, као што напоменуто и за забелешке домаћих летописа Али од Рајића па све до појаве Јеричекове Историје Бугара већина је усвојила била као тачну год. 1275., коју је одредио Рајић у својој историји.³ Тек од појаве помешног Јеричековог дела, дакле од године 1876. почело се је ово питање озбиљније претресати. У томе је делу Јеричек више узгред изнео, да је Драгутин уступио престо Милутину год 1281.⁴ Од осталих српских историка то не би одмах примљено, већ изазва дубље проучавање г. Ко-

боди плаћања овогодишње закупне цене за ову башту у двадесет и четири динара, пошто је иста башта ове године била дуго поплављена.

X

По прочитању молбе Соломона С. Алву закупца фијакерсте таксе АБр. 3012, да се ослободи плаћања аренде за оне месеце ове год., када фијакеристи нису радили, одбор је решио, да се молилац Алву одбије од овог тражења

XI

По прочитању молбе И. Неранчића олд. трг., да му се експроприше имање звано „Еснафска кафана“ одбор је одлучио

да се овај предмет одложи за прву седницу за овом.

XII

По прочитању претписа г. Министра војног АБр. 3539, да општина уступи своје земљиште на врачару и топчидерском брду за грађење касарне, одбор је одлучио,

да се овај предмет одложи за прву седницу за овом.

XIII

На предлог водоводног одељења АБр. 4521, одбор је решио,

одобрава се кредит од седам илјада четрдесет и један динар на терет дотичне буџетске партије за оправку бунара и осталих инсталација на Белим водама према предрачуна и напрту. Посао овај да се изврши у режији а одборници г. г. Др. М. Т. Леко и Милан О. Петровић да од времена на време рад овај контролишу.

XIV

По прочитању претписа г. Мин. народне привреде АБр. 743 и ранијих, односно уступања фондовног земљишта у глумачкој улици за подизање поштанско телеграфског здања, одбор је одлучио,

да се решавање по овом предмету одложи, док се не расправи питање о својини овог земљишта.

XV

По прочитању предрачуна грађев. одељења ГВр 1577 за оправку пута од доњег града до

вачевића и г. Љ.¹ Павловића Ив.² Резултати њихова истраживања, до којих су дошли готово истим путем, помоћу истих чињеница и говоро у исто време само су боље утврдили поменуто Јеричеково тврђење. Најпре су доказали да је Драгутин био српски краљ и год. 1281, а за тим да Милутин није могао ступио на српски краљевски престо пре те године.

Да је Драгутин и 1281. године био српски краљ, закључују према овоме што ћемо навести.

1. У писму од 1281. год. „**Стефань по милости божиен краљь србскихъ земль и поморскихъ**“ јавља Николи Маврижину и судијама и већницима дубровачким. да ће уговор, који су били закључили с њим на пет година и коме је сада рок истекао, важити и даље „до чл⁸ жив⁸ право с краљевствомъ“ му.³ Како се краљ Драгутин потписивао само **Стефань**, а краљ Милутин **Стефань Оурошь** то је ово писмо извесно Драгутиново а не Милутиново, и ако је на полеђини истога сабележено **Povelia Urosii regis**“ Ово се још боље утврђује поређењем овога писма са једним другим у коме „**Стефань Оурошь по милости божи краљь**...“ јавља власти и општини дубровачкој да све повластице,

Душанове улице, што би коштало 7900 динара одбор је одлучио,

да се решавање по овом предмету одложи за прву седницу за овом.

XVI

Одборник г. Милан Арсенијевић тражи да се поднесе одбору извештај о до сада узетим позајмицама из трошаринских прихода са назначењем на шта су утрошене и кад ће их општинска каса вратити трошарини.

Одбор је препоручио суду, да овај извештај спреми и поднесе одбору.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Промена стана Г. др. Самуило Поис општински лекар за кварт дорћолски од 1. новембра о г. станује у Добричиној улици број 13 (више Чукур чесме. у кући Димитрија Субашића трг.).

Команда VII. пуковског округа пресељена је из Палилуле на Врачар и смештена у Вишеградској улици број 14

Мисли о преустројству књиговодства београдске општине.

писме Милија Јовановић
млађи књиговођа општине.

I увод.

Давно је се већ опазило, да књиговодство општинско, вођено по прописима који су прописани за све општине у Србији, не одговара оним условима који су потребни за београдску општину, чији буџет годишњи износи 1.280.000 динара, и чији су новчани послови тако разноврсни. и толико разгранати.

Одбор као и Суд општински, тражили су начина, како да се општинско књиговодство подеси тако, да одговори свему оном, што је за београдску општину потребно и после дугог и свестраног проучавања, дошло је се на мисао да је за општину београдску, једино корисан, и најбољи начин, да се стари једноставни

које им је био дао брат му „Краљ Степань“, остају и даље у важности.¹ Ово писмо није дакле ништа друго до потврда предњег Још треба приметити и то, да је на полеђини овога другог писма за бележено „Littera de pace regis novi Urosii qui nunc est in vita sua“.

2. Познате су две листине, једна од 3 јула 1281 год. издата од стране которских посланик Дубровчанима којом признају да су примили оставу жупана десе, и у којој се спомиње и овлашћење которске општине од 1. јула исте године, истим посланицима, у коме се вели да их шаље у Дубровник „господин наш краљ Стеван“², и друга од 30 октобра 1285. год коју су издали Дубровчани Которанима кад су изели натраг ту Десину оставу да је даду његовој матери Белослави, која је тога ради дошла била у Дубровник „с писмом господина краља Уроша“.³ „Доиста врло би неприродно било — примећује г. Ковачевић — претпоставити да би Которани и Дубровчани, који су у свјема догађајима у Србији били у вијек добро обавијештени, истога владоца називали једном Стеваном, а другом Урошем, него су јамачно под првијем мислили Драгутина, а под дру-

1. Du Fresne C. Histoire de l'empire de Constantinople... р. 236; Jlyricum vet. et. nov. р. 56—57. — 2. Farlato Dan. Jlyrici sacri, Th. IV. р. 54. — 3. Раичъ J. Историја раз. слав. нар. II. стр. 532.; — 4. Раски превод стр. 371.

1. Годишњица III. стр. 379—387.; — 2. Гласник XLVIII стр. 235—240.; — 3. Mon Serb. бр. LVII;

1. На ист. м. бр. LI. — 2. Rad I. стр. 135—138. — 3. На ист. м. стр. 140.

систем, замени новим, двојним књижењем, који је ван свакога спора бољи, тачнији, и подеснији за све оне циљеве, којима треба књиговодство, једне тако велике установе, као што је Београдска општина, да послужи.

Што је смишљано, то је учињено, и према одобрењима: Одбора општинског, и Господина Министра унутрашњих дела, општинско књиговодство од 1892 године, води се по двојном систему.

Кад се зна да је двојно књиговодство новина у Србији, тако да га имају само новчани заводи, и по који већи трговац, и од надлештава државних заведено је само у монополској управи, жељезници, и класној лутрији, и према томе да није лако применити га, на општину, нарочито још кад се мора пазити да оно поред правила о књиговодству мора водити рачуна: о буџету, о закону у општинама, и о прописима главне контроле. Кад се све то буде узело у обзир не би било никакво чудо, да се нарочито првих година, покажу празнине, које ваља у току година исправљати, тако, да књиговодство после неколико година дође у тако стање, да свима горњим условима одговори, и да контролише свуколику новчану радњу општинску.

Да ли је, и колико, садање књиговодство београдске општине постигло своју намеру, то јест, да ли одговара свима горњим условима, и шта би још требало изменити, или увести, у књиговодство, па да оно постане право огледало газдовања општинског по могућству и разумевању писца, биће изложено у овим редовима.

Унапред се писац ових редова оглађује од каквих амбиција, или пакости, но једино у намери, да као дугогодишњи службеник општински, у колико му је могућно, послужи општину искуством које је у њеној служби добио и да јој се као њен чиновник и као грађанин одужи.

гијем Милутина којима су оно владалачка, а ово породична (приватна) имена.¹

Из онога под 1. види се да је Драгутин био српски краљ године 1281., а из овога под 2. види се да је то био и до 1. јула те године. Још као трећи доказ да Драгутин није уступио Милутину краљевски престо пре 1281. год г Ковачевић наводи и тадашњи однос Мачве према Угарској круни. Од год 1280. до 1282. Јелисавета, мати угарског краља Владислава а ташта Драгутинова, била је „*ducissa totius Slavonie, de Macho et de Bosna*“. А како по Данилу знамо да је одмах по одступању са престола краљ Драгутин отишао у Мачву, и како није познато да је од одступања са престола па до доласка у Мачву пробавио негде на другом месту, могло би се закључити да је био српским краљем целе 1281. године.²

А да Милутин није био српски краљ пре 1281. године наводе за доказ ово

1. Неки Драгоман писао је поуку од Јован Златоуста, и на крају је записао да је то радио године 6794 - 1286. а пете године владе Милутинове, и још и то, да је те године постављен за архиепископа Јаков.³ Из тога се записа може закључити

У последње време, на општинско књиговодство, подигнута је вика да оно не ваља, да оно не може да покаже право стање и т. д. и т. д.

Поменуто је да је двојно књиговодство новина, а нарочито, јединствено је у општини, према томе мора имати празнина. За то пак осудити га неправно је Њега треба допунити, а што је сувише избацити, оно и оваково какво је данас, са свима својим манама, ипак је боља од једноставног, простог, јер оно само себе контролише, те је немогућно учинити грешку, или злоупотребу, а да се то не примети, што је код простог књиговодства могућно.

Књиговодство криве да оно не може да покаже тачно стање општинско, међу тим оно саставља свој биланс сваког месеца и све оно што благајница исплати или наплати, улази у тај биланс. Сваке године закључује своје рачуне, и показује стање, које је истинито али оно не показује, нити може да покаже, све оне рачуне које су поједина лица за разне радове, или набавке поднели, и који се по разним одељењима у фијокама чувају. а оваких рачуна било је преко 100.000 дин. у месецу јануару, т. г. који су од прошле године заостали неисплаћени.

Тако исто књиговодство не може да покаже колико је предузето каквих радова који се у послу налазе, а ови износе по неколико стотина хиљада динара годишње, а не може то да покаже, за то што се књиговодству никад не јави коме је што, и пошто дато у израду

То и још томе слични случајеви сметају да књиговодство може да покаже право и истинито стање, но само стање о свршеним и исплаћеним радовима.

Једне новине доносе сталну рубрику: где је утрошено 4,162 258.53 динара што је трошарина од почетка до данас примила? Од горње суме општина је по комисијском извештају (види општинске новине бр. 27. з. г) примила динара 2 000.000 округло.

прво да је Милутин дошао на владу између септембра 1281, и септембра 1282. године, а за тим из последњег става г. Павловић изводи да је то било негде између јануара и септембра 1282 год.⁴ А ево како.

Архиепископ Јанићије умро је 28. маја 1279. год и на његово место постављен је Јевстатије I. Овај је провео на архиепископској столици 8 година и умро 4. јануара године 1286.; после њега постављен је архиепископ Јаков, који се спомиње у наведеном запису. Јаков је дакле постао архиепископом после 4 јануара 1286. год. из чега излази, да је после 4. јануара те године писан и поменути запис. А како је година 1286 била *пета* година Милутинове владе то је он завладао годиа 1282. и то између јануара и септембра. Ну да се овим путем не може доћи до оволике тачности, да дакле ово последње не мора овако бити, лако је увидети.⁵

2 По причању АЕ. Данила краљ је Милутин ударио први пут на грчко царство за живота цара Михаила Палеолога, и овај пошав са војском противу Срба умре у путу. Како је то било 11. децембра 1282. године, то је онда и први на-

Од почетка трошарине до 1. јануара т. г. општина је утрошила:

На грађење кеја	83.087,11 д.
„ „ калдрме из зајма	725.463,13 д.
„ „ канализације	61 013 24 д.
„ „ дорџолске школе	212.073 54 д.
„ „ палилулске	176.663,03 д.
„ „ водсвода више од	2 000.000, колико дугује Народној Банци
	850.988,24 д.
	Свега 2, 09.288,29 д.

Ове суме само, па показују већу суму но што је од трошарине примљено а кад би се овоме додало још колико је исплаћено за разна земљишта купљена, за регулације, за коморска кола за суме које су аконто радова издате и т. д. и т. д.

Онда би сума била куд и камо још већа. Ето ту су новци трошарински, а оне горње суме, све су по закону о трошарини, њој остављене у дужност да их исплати

Осталу суму преко 2 000.000 потрошила је нешто трошарина на своје трошкове и то један добар део, а другим делом плаћан је интерес Народној Банци на дуг од 2.000.000 који је направљен за грађење водовода, а овај сам интерес годишње износи 120.000 дин а сами месични бланкети 9000—10000 динара

Ето где је утрошен новац и трошарински, и општински, и водоводни и гробљански и све на основу одобрења суда и одбора, а где је потреба била, и г. министра финансија и за то ваљда неће бити криво књиговодство него прилике и потребе, јер сви колико нас је у Београду а и у целој Србији, желимо да наш Београд буде угледан град да се можемо са њиме пред сваким подицити као што се и други образовани народи, са својим престоницама поносе.

Суд и одбор општински пометени овим и оваким гласовима о књиговодству општинском у место да су од књиговодства тражили реферет шта све смета књиго-

пад Милутинов био те године и то пре октобра, јер је, по Пахимеру, овога месеца Палеолог скупљао војску да нападне на Србе. А да би ближе одредио у које ја доба 1282. год. Милутин напао на Византију, г Ковачевић је узео у помоћ и тадашњи однос између краља Драгутина и краља Карла I. Валоа.⁶ Преговори о пријатељству између краља Уроша I. и Карла I. продужили су се и за време Драгутиново. Године 1280 дошла је у Србију Марија, рођака Карлова а сестра Драгутинове матере Јелене, ради виђења са овом. Ну како су после кратког времена Драгутин и Карло заједнички напали на грчко царство изгледа вели да Марија није долазила само ради виђења са краљицом Јеленом, већ је имала да изврши и мисију политичке природе. И ако су савезници при овом првом нападу били сузбијени, опет године 1281. почетком априла посланик српски кнез Ђурађ и Марија сестра Јеленина полазе из Неапоља у Србију. Значи дакле да први пораз није покварио савез између Карла и Драгутина.

Наставиће се.

1. Годишњица III, стр. 381. — 4. На ист. м. стр. 381—383. — 5. Моп. Serb. бр. 388; Споменик XV, стр. 39. — 6. Гласник VLVIII, стр. 339—140.

1. Вуловић Св. „Белешке о архиепископу Никодиму“. Глас 48 стр. 11.

2. Годишњица III, стр. 384—386.

водству па да оно правилно показује стање, и да увек буде исправно — ажурно. Образовао је комисију од троице стручњака, да они изврше преглед књиговодства, и поднесу свој извештај о истом, и да предложи шта све треба да се у књиговодству измени.

Стручњаци ови прегледали су општинско књиговодство и сва друга одељења која са књиговодством стоје у вези и о томе поднели суду свој извештај.

Шта су све они у свом извештају написали, непознато је, али сигурно је да нису саветовали да се двојно књиговодство замени са простим књиговодством.

После примљеног извештаја одбор је поверио рачуноиспитачима који прегледају општинске рачуне, да они пропишу правила, како да се води општинско књиговодство. Како ће они овај посао извршити видећемо, али познато је да су готово сви рачуноиспитачи главне контроле од судни противници двогубог књиговодства, а овом је узрок тај, што мало има рачуноиспитача који знају дупло књиговодство.

Бојати је се дакле да општина не пође у књиговодству натраг, т. ј. да се не врати са двогубог на једноставни систем, што никако не би било ни оправдано ни умесно, јер је желити да се корача у напред, а никако да се удара у реакцију.

У осталом ако је се са тим начисто да се књижење врши по простом начину, онда нису никакви прописи потребни, јер за то већ има одштампана правила која је прописао г министар финансије у договору са главном контролом.

Надати се је дакле да ни суд а ни одбор општински неће пасти у ту погрешку, па да уништи једну тако лепу и корисну ствар, но ће се потрудити да изнађе начин како да се двојно књиговодство усаврши, па да општина београдска својим устројством послужи и другим општинама варошким у Србији као углед, а не да се она угледа на њих

II. Буџет општински.

Буџет београдске општине, ни једне године није на време склопљен и поднет на одобрење. Ово је један од главних узрока, за што се сви буџети општински у појединим позицијама прекорачују.

Од 1891. године до данас, нема ни две године једна за другом да су им буџети склопљени по једном истом реду, те да се могу све партије сравнити, а сем тога у истом времену ни један буџет није правилно склопљен.

Буџет треба да је најдаље до 15 или 20 децембра одобрен од ообора и послат на одобрење надлежној власти

Позиције увек да остану по истом реду, разуме се да се поједине нове партије могу додати на одговарајуће место, или већ постојеће избацити, али све остале да остану по своме старом реду

Да буџет буде правилан, захтева се, да у буџет буду уведени апсолутно сва примања и издавања, у случају да се превиди какав издатак, онда ваља тражити за исти накнадни кредит од надлежне власти, па по одобрењу издатак завести на крају буџета

На прво место у расход ставити интерес и отплату на општинске дугове.

Буџет општински треба поделити на редован и ванредан буџет.

У редован буџет долазе све оне позиције које се сваке године предвиђају, и он се закључује са добитком и губитком.

У ванредан буџет долазе све оне позиције, које се показују према потреби или по приликама на пр канализација, кеј, калдрма из зајма, дужници, повериоци и т. д. овај се буџет закључује са рачуном изравнања

Оваком поделом буџета ствара се могућност да се сваке године покажу кроз буџет сва примања и сви издатци, а не као што је до сада било, да се поред буџета трошило још готово толика сума, ако не и већа. Сем тога одпадају реферати и књижење кроз првобележник ван касе.

Избегавати цепкање бедета на ситне позиције а ово нарочито код плата, све службенике једног рода ставити у једну партију на пр. писаре практиканте, све служитеље, и т. д. а не као до сад скоро сваки поједини писар има засебну партију

НАСТАВИТЕ СЕ

ЛИЦИТАЦИЈА

Пошто на првој лицитацији није био довољан број Лицитаната, то ће управа дунавског проф. слагалишта на основу на-

ређења команданта дунавске дивиз области од 30. пр. м-ца ЕБр. 10 043 поново држати у својој канцеларији другу усмену лицитацију за издавање под закуп говеђих папака говеђих белих и црних цигерица, бурага говеђих и овчих, прева и бурага јагњећих, за време од 1. јануара до 31. децембра 1898. год. на дан 13. новембра ове године, од 9 пре па до 1 сахат по подне истог дана.

Лицитанти полажу кауцију и то: српски 10 од сто а страни поданици 20 од сто од излицитиране цене.

Услови ове лицитације могу се видети у канцеларији ове управе сваког радног дана за време канцеларског рада.

Бр 6701. Из канцелар. управе дунав проф. слагалишта 1 новембра 1897. год. у Београду.

ЛИЦИТАЦИЈА

Пошто г министар војни није одобрио излицитирану цену на првој лицитацији за превоз дрва командама београдског и топчидерског гарнизона, и за трупе на бањичком брду у 1898 години, — то ће ова управа а на основу наређења г. министра војног од 20. т. м. ЕГБр 6705. и команданта дунав. дивизијске области од 22. овог м-ца ЕБр 9723 држати другу усмену лицитацију на дан 7. новембра тек. год. за горњу цељ у својој канцеларији у доњем београдском граду од 9 пре па до 1 сахата по подне

Услови ове лицитације могу се видети сваког радног дана за време канцелар. времена пре и по подне.

Кауција се полаже 400 динара.

ББр 6527. Из канцеларије управе дунав проф. слагалишта 27. октобра 1897. год у Београду.

ЛИЦИТАЦИЈА

Пошто г. Министар војни није одобрио излицитирану цену на првој Лицитацији за превоз угља, Командама и војним надлештвима овде по вароши у 1898. години, тоће управа држав. проф. Слагалишта на основу наређења г. Министра војног од 28 пр месеца ЕГВр. 6786 и команданта дунавске дивиз. области од 30 истог месеца ЕБр 10038. држати у својој канцеларији другу усмену Лицитацију за превоз угља командама и војним надлештвима у реону Београдског гарнизона а у 1898 год на дан 12. овог месеца од 9. сахати пре па до 1. сахат по подне истог дана.

Лицитанти полажу кауцију 400. динара

Услови ове лицитације могу се видети у канцеларији ове управе сваког радног дана за време канцеларског рада

Бр. 6705. из канцеларије управе дунавског проф. слагалишта 1. Новембра 1897 год у Београду

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У времену од 15. октобра до 22. октобра 1897 год.

допутовало 810 путника — одпутовало 828 путника

Постојбина приспелих путника :

ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Горе	Грике	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. држ.	Ван Европе
Мушких	Женских															
784	26	610	114	13	1	—	28	14	3	1	4	4	16	1	2	1
Занимање путника :																
Тежаци и економи	Занатлије	Трговци	Чиновници и интелектуалци	Војска	Ученици	Индустријалци	Гостионичари	Шнекуланци и пилари	Радници	Надничари	Слуге и келнери	Пролетаријат	У јавним локалима	У приватним становама	Допутовали	Отпутовали
59	67	435	125	20	24	7	14	7	9	12	31	—	772	38	110	128

17. октобра 1897 год.

Из статистичког одељења општ. вар. Београда

УРЕДНИШТВО И АДМИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА